

OUDJAAR

Ik kijk naar de kale takken.
Dit oude jaar vervliegt
in grauwe grijsheid.
Troostend wiegt
de wind de droefheid.

Ik kijk naar de kale takken:
hoe zij naar de hoge hemel reiken.
Verticaal, omhoog geheven.
Als ik kon, rekte ik mijn armen uit
alsof ik haar plukken kon.
Mij uitstrekking naar het leven,
verlangend naar de zon.

Ik kijk naar de kale takken.
Door de wolken breekt het licht.
Een flauw schijnsel danst en zucht.
En flarden van oranje en rood
kleuren de bruine, grijze lucht.
Geen ziekte meer of dood,
geen kind nog op de vlucht.
Ik hef mijn ogen, mijn gezicht
naar deze flarden van nieuw licht.

Ik kijk naar de kale takken.
Hoe ze geduldig wachten op het voorjaar.
Totdat zij weer bloeien gaan.
Zie je het niet? Het is al bijna voelbaar.
Hun takken zullen vol met vruchten staan.
Ik kijk naar de kale takken en wacht
totdat de bloesem uit de knoppen springt,
en met haar allergrootste kracht
het nieuwe leven mij omringt.

Voor het nieuwe jaar wens ik jou:
Geluk, volharding en moed.
Wijsheid en geluk, een nieuw begin.

Liefs,
Jannica

